לייקה.

הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר
הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ
הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ
עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ
הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ
וְהַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחָם

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים
רִאשׁוֹן לְכָל חָדְשֵׁי הַשָּׁנָה

חֹדֶשׁ הָאָבִיב

וּבְחֹדֶשׁ הָאָבִיב בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ
פֶּסַח הוּא
זְמַן חֵרוּתֵנוּ כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
יָצְאוּ אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם

זָכוֹר אֶת הַיּוֹם אֲשֶׁר יְצָאתָ
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר
חַיָּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ
כְּאִילוּ הוּא יָצָא מִמִּצְרַיִם

הגענו ליל פסח העולם כלו אומר הלל
כי עבדים היינו עתה בני חורין

עבדים היינו לפרעה במצרים
ונצא משם ביד חזקה ובזרוע נטויה
ואלו לא יצאו אבותינו ממצרים הרי
אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים
היינו לפרעה במצרים
ואפילו כלנו חכמים, כלנו
נבונים, וכלנו יודעים את התורה,
מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים.
וכל המרבה לספר ביציאת מצרים
הרי זה משובח

הא לחמא

עניא
די אכלו אבהתנא
בארעא דמצרים.
כל דכפין ייתי ויכול
כל דצריך ייתי ויפסח
השתא הכא
לשנה הבאה בארעא דישראל
השתא עבדי

לשנה הבאה בני חורין

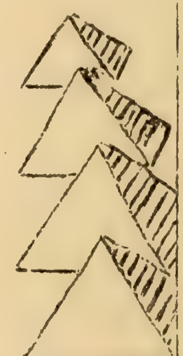
מה נשתנה

הלילה הזה מכל הלילות
שבכל הלילות אנו אוכלים
חמץ ומצה הלילה הזה כלו מצה
שבכל הלילות אנו אוכלים שאר
ירקות הלילה הזה כלו מרור
שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו
פעם אחת הלילה הזה שתי פעמים
שבכל הלילות אנו אוכלים בין יושבים
ובין מסבין הלילה הזה כלנו מסבין

(שותים כוס ראשונה לחיים)

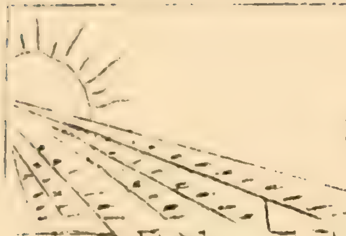
ב מתי מעט

בשבעים נפש ירדו אבותינו מצרימה
ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו
מאד מאד. ויקם מלך חדש על מצרים
אשר לא ידע את יוסף ויאמר אל עמו:
הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו. הבה
נתחכמה לו פן ירבה, והיה כי תקרה מלחמה
ונוסף גם הוא על שונאינו. וישימו עליו
שרי מסים למען ענותו בסבלותם. ויבן
ערי מסכנות לפרעה, את פיתום ואת רעמסס
ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך
ויאנחו בני ישראל ותעל שועתם השמימה
ויצא משה אל אחיו וירא בסבלותם

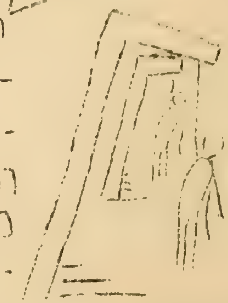

(שותים כוס שניה לחיים)

עבדים היינו בכל דור ובכל אתר
ואתר, מפוצים בין העמים, נמקים במחנו-
-כי הגלות, משועבדים יובלות על יובל-
-ות בכל קצות הארץ לא ידענו מרגוע
וחיינו תלויים לנו מנגד. ונזעק אל האלוהים
מתוך מחדירות השעבוד ומעל מוקדי האוטו-
-דה-פה ולא נענינו. ונשא בלבנו את דעבד
חזון ענותנו ואת תוחלת חזון תקומתנו מדור
לדור ועתה הנה קמנו לפרק מעלינו
את עול הגלות ולעשות לנו ארץ חדשה
ושמים חדשים ביד חזקה ובזרוע נאמנה.
למצא מנוח לכף רגלנו ולחדש בריתנו
עם האדמה הזאת. ואפילו כלנו פועלים
כלנו מגשימים חובה עלינו לשוות החזון לנגד
עינינו תמיד

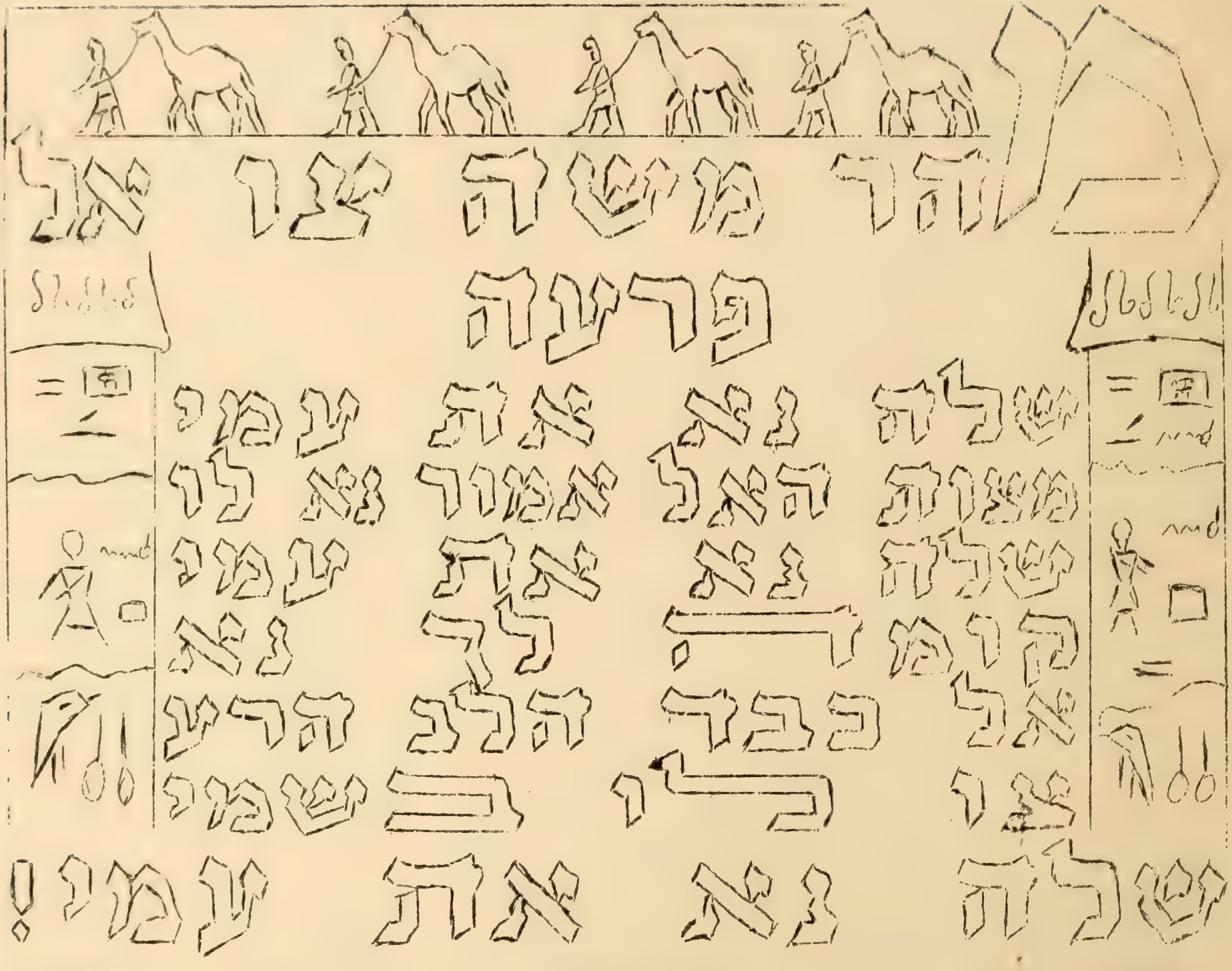

עבדים היינו-עתה בני חורין

למה נפחת בי את הנשמה הזאת למה?
נתת בי הלב הזה לחוש כל צרה כל מכ-
-אוב וכל און לשאת וסבל עם כל נדכא
ועם כל אומלל וידי אסורות לבלי הושיע
עד מתי? לך בוא מצרימה אל
הבנים ואל האומללים אל כל הנאנחים
והנדכאים ואמרת אליהם כי עבדים הם-
והם לא ידעו וכי גדול ענים ונורא
לחצם- והם לא יאמינו. ופקחת את
עיניהם בחזק יד על כל ענים ועל כל
לחצם

וגאלת אותם

מקור: בצמן כתוש ופסח.

מהר משה צו אל
פרעה
שלח נא את עמי
מצות האל אמור נא לו
שלח נא את עמי
קומ הלך נא
אל כבד הלב הרע
צו כליו בשמי
שלח נא את עמי!

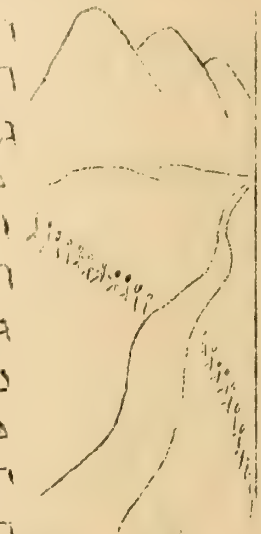
ויגד למלך פרעה כי ברח העם
ויהפך לבב פרעה ועבדיו, מה זאת
עשינו כי שלחנו את ישראל
מעבדנו. וירדפו מצרים
ויבואו אחריהם כל סוס פרעה
ורכבו ופרשיו אל תוך הים
וישב הים לפנות בקר לאיתנו
ומצרים נסים לקראתו

בצאת ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לועז
היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו
הים ראה וינוס
הירדן יסוב לאחור
ההרים רקדו כאלים
גבעות כבני צאן
מה לך הים כי תנוס
הירדן תסוב לאחור
ההרים תרקדו כאלים
גבעות כבני צאן
מלפני אדון חולי ארץ
מלפני אלוה יעקב
ההופכי הצור אגם מים
חלמיש למעינו מים

אז ישיר משה ובני ישראל
אשירה לה׳ כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים

ו
תקח מרים הנביאה אחות
אהרון את התוף בידה
ותצאנה כל הנשים אחריה
בתופים ובמחולות ותען להן מרים
שירו לה' כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים

ו
יסעו מאילים ויבואו כל עדת בני
ישראל אל מדבר סין. וילונו על
משה ועל אהרון במדבר ויאמרו
אליהם בני ישראל: מי יתן
מותנו בארץ מצרים בשבתנו
על סיר הבשר באכלנו לחם לשובע כי
הוצאתם אותנו אל המדבר הזה להמית
את כל הקהל הזה ברעב

קומו תועי מדבר צאו מתוך השממה
עוד הדרך רב עוד רבה המלחמה.
רב לכם לנוע לנדוד בערבה -
ולפניכם פרושה דרך גדולה רחבה,
רק ארבעים שנה נתנו בין ההרים
ובחול טמנו שישים רבוא פגרים.
אל נא יעצרונו פגרי הנחשלים,
שבעבדותם מתו - נפסח על החללים.
ירקבו בקלונם סרוחים על צרורותם
שבכתפם נשאו ממצרים אתם.
ימחק למן הלומם חלום רב בצלים שומים
דודים מלאי בשר רבים ועצומים.
עוד היום או מחר יחלוף רוח קדים
עם העיט גופת אחרון העבדים.

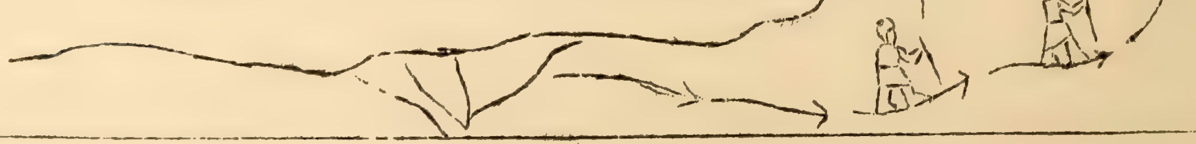
הומו איפוא, נדים! עזבו את השממה!
אך אל יעל קולכם, דרכו עוד בדממה!
פן צעדכם ירגיז מדבר ונרדמיו
- איש בלבבו ישמע קול אלוה דובר
: „לך! היום אל ארץ חדשה אתה עובר
לא! לא לחם קלוקל שלו ודגן שמים
- להם עצב תאכל פרי עמל ידים
בית אחר תבנה, אהל אחר תקים
כי מלבד המדבר תחת השמים
עוד לאלוה עולם - רחב ידים
ומלבד ילל הישימון דמי הציה
תרגש תחת שמשו ארץ יפה-פיה

ו היא שעמדה לאב-
ותנו ולנו שלא אחד בל
בד עמד עלינו לכלותנו
אלא שבכל דור ודור
עומדים עלינו לכלותנו
והקדוש ברוך הוא
מצילנו מידם.

ש
פוך חמתך על הגוים
אשר לא ידעוך ועל
הממשלות אשר בשמך לא
קראו כי אכל את יעקב
ואת נוהו השמו. ש ךוך
עליהם את זעמך ותש-
מידם מתחת פני
ה שמי

היום אתם יוצאים בחדש הא-
ביב אל ארץ הכנעני והחתי והא-
מורי והיבוסי אל ארץ זבת
חלב ודבש. היום אתם יוצאים
בחדש האביב. ויקחו לכם איש שה
לבית אבות שה לבית, וככה תאכ-
לו אותו: מתניכם חגורים, נעליכם
ברגליכם, ומקלכם בידכם, ואכלתם
אותו בחפזון.

כך אתם יוצאים בחדש האביב

על
הר גבוה
עלי לך מבשרת
ציון, הרימי בכח קולך
מבשרת ירושלם.
אמרי להרי יהודה קול
גדול ישובו הנה

מה יפית האביב מה יפית העולם
בשדה באחו ים דגן שפורח
הציצים יפרחו יך גלים ברוח
צהלת חיים סביב ומאירים פני האגם
מה יפית האביב מה יפית העולם
מה נעמת האביב מה נעמת העולם
מה יפית בקר אור, כל ענף כל עשב
יגמאו טל כסף ישתו טל יפיצו אור
מה יפית בקר אור מה נעמת בקר אור

שותים כוס שלי עית

כי תבואו אל הארץ
אשר אני נותן לכ
ם וקצרתם את
קצירה והבאתם את
עומר ראשית
קצירכם

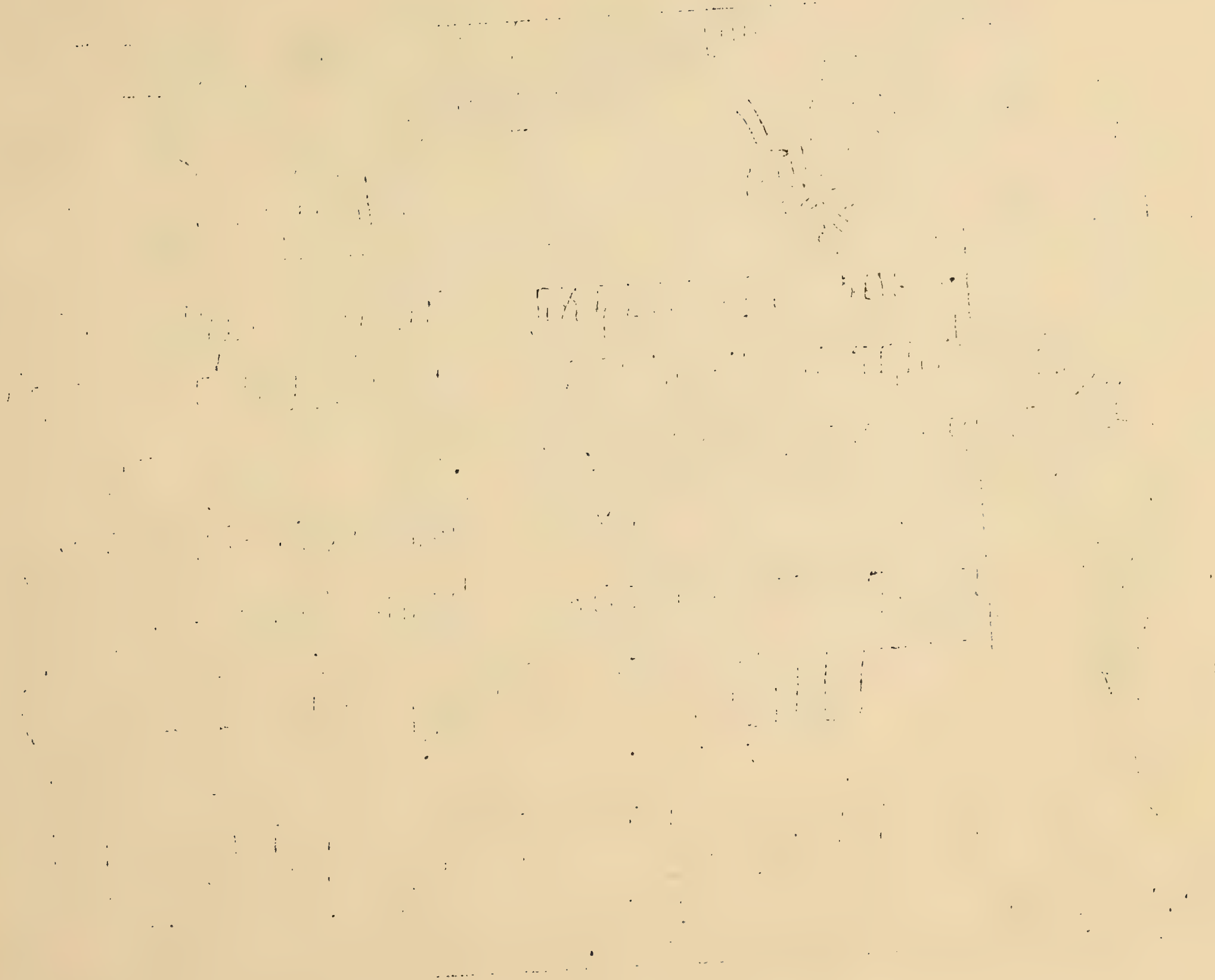
ה

שדה בשבליו עומד
לקציר כל שבלת
מאה שערים.
„בא השמש?" - הקוצר ישאל
„הן הן הן" - יענהו הקהל

„האקצור ובזה המגל?"
„הן הן והן" - יענהו הקהל.
בא השמש? בא בא
קמה זו? זו
האקצור? קצור קצור!

הַזּוֹרְעִים בְּדִמְעָה
בְּרִנָּה יִקְצוֹרוּ.

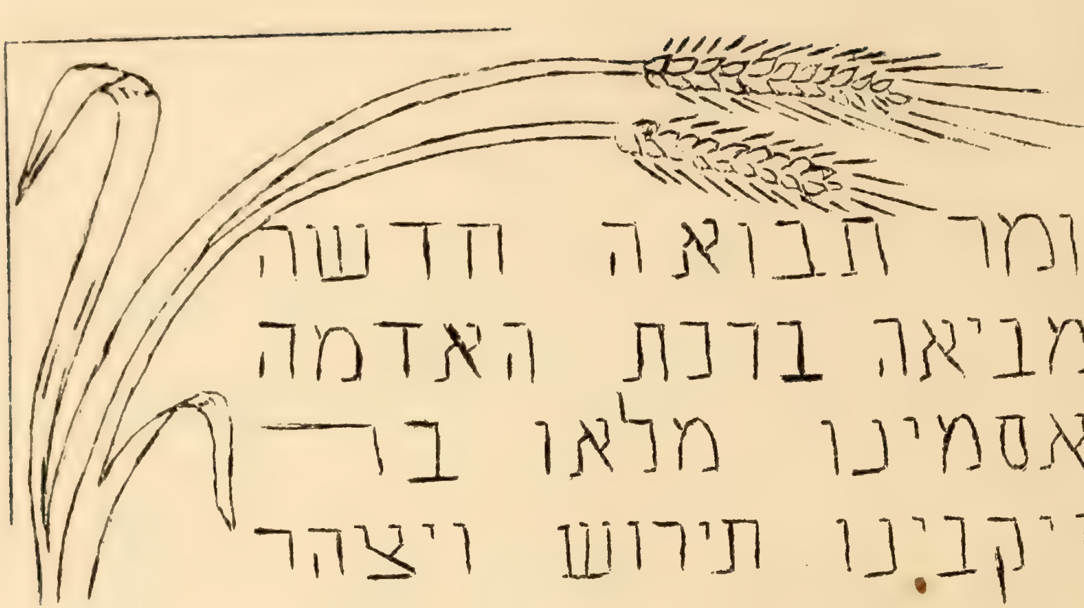

האל ברכנו

לחם לשובע תן,
הרבה יבול ארצנו, פריה חונן!
יוצאי מצרים זנת במן;
הב נא גם לנו ממגד דגן.
כל נפש כל לב זו התפילה הוגים
זעת אפינו שפע קמה ינעים!
עבור הארץ אנא הצלח!
כי שדמותינו יכפר יתברך!

פקדת הארץ ותשוקקיה
רבת תעשרנה פלג אלוהים מלא
מים. תלמיה רוה נחת ברביבים תמוגגנה
צמחה תברך. לבשו כרים הצאן ועמקים
יעטפו בר, יתרועעו אף ישירו

עומר תבואה חדשה
מביאה ברכת האדמה
אסמינו מלאו בר
ויקבינו תירוש ויצהר

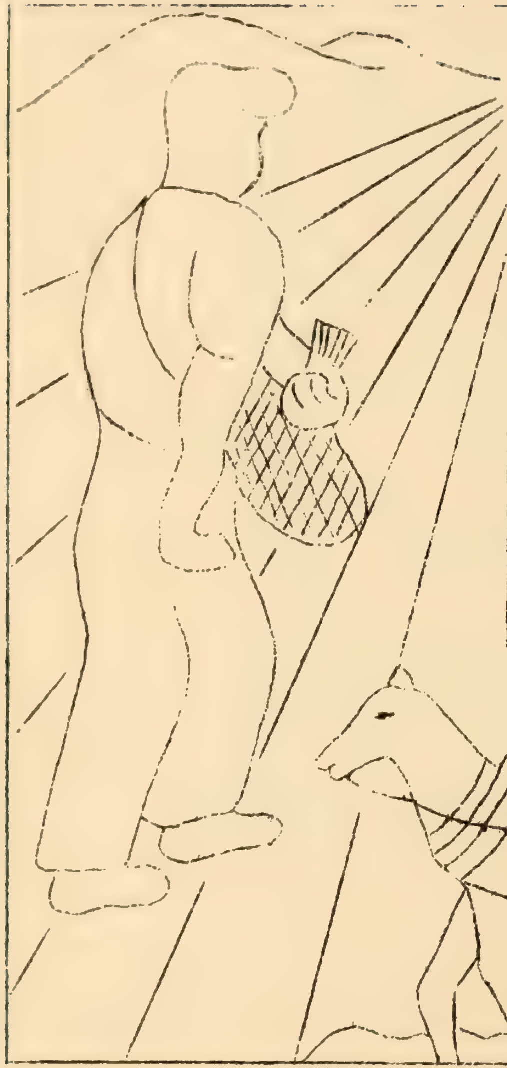
מלאו אסמינו בר ויקבינו יין
בתינו הומים מתינוקות
ובהמתנו פורה.
מה עוד תבקשי מאתנו מכורה
ואין ואין עדין

הגיע ליל פסח כל העולם כלו אומר הלל
כי בלילה זה אוצרות טללים נפתחים

טל נופף עלי הארץ ממגד
שמים שבענו ברכה
בטל
טל צוה שנה טובה ומעושרת
פרי הארץ בגאון לתפארת
בטל
טל שובע מלא אסמינו
גן רוה שימנו בטל

הנה ימים באים ונגש חורש
בקוצר ודורך ענבים במושך
הזרע. והטיפו ההרים עסיס וכל
הגבעות תתמוגגנה. ושבתי את שבות
עמי ישראל, ובנו ערים נשמות
וישבו, ונטעו כרמים ושתו יינם
ועשו גנות ואכלו את פריהם
ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו
עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם

ברוך על הגפן ועל פרי
הגפן ועל תנובת השדה ועל ארץ
חמדה טובה ורחבה שהנחלת
לאבותינו ולנו לאכל מפריה
ולשבוע מטובה

ברוך חלוצי העם אשר הפרו
בדמם והרוו בזעתם שדמות
מבורה, הפכו בצות קדחת לשדמות
קמה, חולות טרשים והרים - לנאות
דשא וגנים, אשר סללו דרכים
ובנו שממות ארץ

שקופית: סיבובי הקלט הסיעוע.

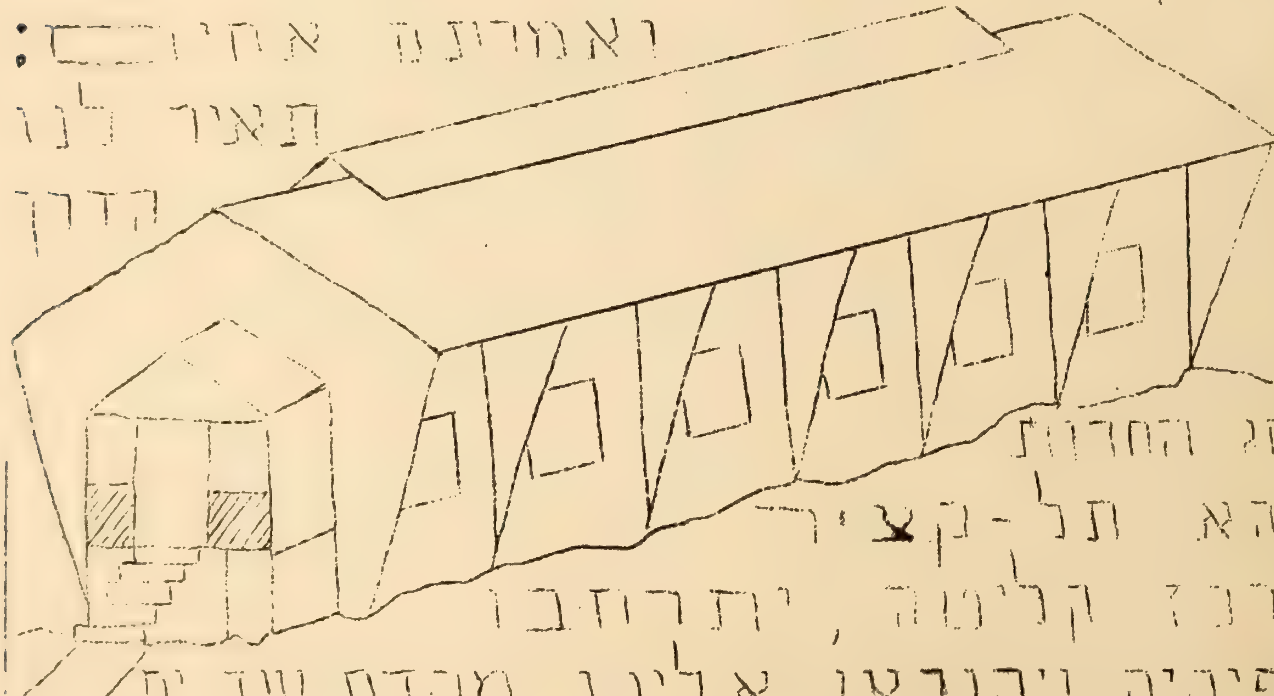
ליל פסח תשי"ג

ראשון לנו בנקודתנו החדשה

ואמרנו אחים:

תאיר לנו

הדרך

בחג החרות

תהא תל-קציר

מרכז קליטה, יתרחבו

אפיקיה ויקובצו אלינו מקדם ועד ים

חסל סידור פסח
כהלכתו

ככל משפטו וחוקתו
כאשר זכינו לסדר אותו
כן נזכה לעשותו

זך שוכן מעונה קומם קהל
עדת מי מנה
בקרוב נהל נטעי כנה
פדויים לציון ברנה

שותים כוס רביעית לחיים!!!